

Här kan ni läsa 2015 års sommarprat, av [Magnus Malmsten](#) i Radio Roslagen.

(Vinjett med musik)

Hej och god morgon Roslagen! Jag heter Magnus Malmsten och representerar Landsbygdspartiet oberoende och jag är er sommarpratare idag ...

När jag fick frågan om att sommarprata och tackade ja till detta, kände jag först en lätt panik. Vad skulle jag prata om? Efter en tid kom jag fram till att landsbygden och allt den rymmer, ligger mig och många varmt om hjärtat.

Jag kallar mitt sommarprogram för "Gör om, gör rätt".

Min resa på livets vandring började en marsdag 1960. Det var året då Sverige fick sina första kvinnliga präster, fluorsköljning infördes för alla skolbarn, Arlanda flygplats öppnades för allmän trafik, neurosedynbarn föds och Sven Tumba introducerar boxershortsen, det svenska flygplanet Draken uppnår dubbla ljudhastigheten, Atomubåten USS Nautilus fullbordar den första jordenruntresan under vatten. Nazisten Adolf Eichmann tillfångatas av israeliska agenter i Argentina. Den sovjetiska satelliten Sputnik 4 skjuts upp.

John F. Kennedy blir den hittills yngste att väljas till amerikansk president (43 år gammal). Året efter blir han mördad. 1960 hade Sverige 14 % i skatt och det gick bra för Sverige. Men det blev det ändring på, skatten alltså. Ni minns kanske Astrid Lindgren som vid något tillfälle fick betala 110 % i skatt. Det blev det också ändring på, skattesystemet sågs över. Det är skönt att det går att ändra på saker och ting.

(Musik)

Sedan 1960 har också antalet sysselsatta inom jordbruket minskat från ca en halv miljon till idag ca 177 000, varav ungefär 20 000 är heltidsbönder. Dessa personer skall vi vara mycket rädda om. Den dagen siste bonden försvinner, är vi helt beroende av importerade livsmedel. Vill vi ha det så? Nej det vill vi inte, vågar jag påstå.

Idag har vi en självförsörjningsgrad på knappt 40 %. Vi lever i trygg förvisning om att mat, den finns i affärerna. Jo, det är ju riktigt. Men det behövs inga större störningar innan problem uppstår.

Det är inte många som vet eller minns att det 1917, förekom hungerkravaller i flera svenska städer, det var krig i Europa och revolution i Ryssland. En oerhört allvarlig situation. Sverige var avskuret från omvärlden och det gick knappt att få in livsmedel i landet och jordbruket var ålderdomligt. Kriget tog så småningom slut och regeringen med Per Albin Hansson i spetsen ville inte att detta skulle upprepas. Man vidtog åtgärder för att höja landets självförsörjningsgrad. Det var klokt tänkt.

För det visade sig att det inte skulle dröja mer än 20 år innan det brakade löst nästa gång. En del av er har säkert sett den gamla journalfilmen där statsminister Hansson med allvarsam stämma proklamerar att: -Sveriges beredskap är god ... och det var inte försvaret han avsåg, för det var illa rustat. Det han menade var självförsörjningsgraden. Och under denna mörka tid som 2:a världskriget innebar, klarade vi oss denna gång utan hungerkravaller.

Beredskapslagren som byggdes upp under efterkrigstiden finns inte kvar. Dom försvann 1994 som en anpassning till vårt kommande EU-medlemskap. Nu var tanken istället att privata aktörer inom EU skulle sköta om denna sak. Det låter ju bra, i teorin. Verkligheten är att blockader och minspärrar hindrar in- och utförsel av varor. Det innebär således att om det otänkbara händer och ofred åter inträffar i vårt närområde, så står vi där utan mat om vi inte har några bönder.

(Musik)

Sveriges befolkning når snart 10 miljoner människor. Det innebär att 6 miljoner människor inte kommer att ha tillgång till mat om det otänkbara skulle inträffa. Jag vill påstå, att inte planera för en sådan situation är djupt oansvarigt från våra makthavare.

Mat ja. Den produceras på landsbygden, på marker som i hundratals år har brukats i rakt nedåtstigande led av i många fall samma släkter. Det är deras tränga arbete och deras betande djur som gett oss det kulturlandskap som vi idag fortfarande kan njuta av. Tyvärr, har en mängd fin odlingsmark och hagmark lagts ned och därmed förslyats på grund av kortsiktiga politiska beslut.

Sverige har också drabbats av en sorts skydds- och bevarandehysteri. Flera organisationer i landet verkar för att mer och mer mark skall skyddas. Skyddas från vadå kan man undra? Behöver landskapet skyddas från de som en gång skapat det och de som nu vill fortsätta att utveckla landskapet med varsamhet. Behöver det skyddas från dem som i generationer med nedärvd kunskap är bäst på detta arbete? De småskaliga jord- och skogsbrukarna.

Är det någon som helst tvekan om att staden behöver landsbygden mer, än tvärt om? Lek med tanken att vi bygger en mur runt en storstad. På vilken sida tror ni då att klösmärken uppstår vid en allvarlig situation?

Några andra av våra viktigaste näringar är skogsbruk, gruvdrift och vattenkraft.

Dessa näringar levererar in ca 50 miljarder till statskassan varje år, endast ca 13 miljarder går tillbaka i form av glesbygdstöd. Är det rimligt? Vore det inte rimligare att dessa naturresurser beskattades kommunalt eller kanske regionalt? Kanske skulle vi kika på hur Norge håller sin landsbygd levande. Normännen är duktiga på det.

(Musik)

Vi kan ta ett exempel. Om Norges modell tillämpades på Ragunda kommun så skulle det innebära en förstärkning av kommunens skrala budget med ca 193 000 000 kronor per år. I Sverige brukar vi använda uttrycket att hela landet skall leva. I Norge används uttrycket, hela landet skall brukas. Det är en fundamental skillnad i tankesätt.

Det kan beskrivas som att i Sverige erbjuder staten en respirator för att hålla landsbygden hjälpligt vid liv och kommunerna förväntas vara tacksamma för detta. I Norge å andra sidan föder och göder man landsbygdskommunerna så att hela landet ska kunna brukas och fungera. Det svenska synsättet, att hålla landsbygden vid liv, skulle uppfattas som en förolämpning i Norge.

Ragunda kommun i Jämtland tillhör en av Sveriges fattigaste kommuner med landets högsta kommunalskatt medan Danderyd i Stockholm tillhör en av landets rikaste kommuner med en av de lägsta kommunalskatterna. Hur kan det komma sig att en region som producerar mängder med elkraft och har mängder av skogsråvara är fattigare än ett villaområde i Stockholmstrakten? Så är det inte i Norge. Det visar sig att det beror på skattesystemet. Sverige har valt ett system som bygger på att kommunens intäkter i stort kommer från den skatt som kommunens innevånare betalar, medan den rikedom som kommunens industrier genererar i princip hamnar i statens ficka istället för kommunens. Skatt på industrifastigheter är

statlig i Sverige. Exempelvis så betalar inte pappersbruket i Hallstavig någon kommunal fastighetsskatt, utan statlig. Norge har valt en annan väg, en väg som leder till att landsbygden inte töms på vare sig rikedomar eller människor, ett system där skattepengen stannar där skattepengen produceras.

(Musik)

Norge har ytterligare system som gör det trivsammare att bo på landet. Kommunerna har fri förfoganderätt över en del av den elektricitet som produceras i kommunen. El som man kan använda eller sälja med förtjänst om så önskas. En annan detalj är att arbetsgivaravgiften minskar ju längre ut i obygden man kommer, för att till slut slopas helt. För de som har studielån och bor på landet har man ett mycket fördelaktigt avskrivningssystem. Allt detta i syfte att motverka avbefolkningen av landsbygden.

Vad är det då som Norge fattat, men inte vi? Det vanligaste argumentet för Norges generösa landsbygdspolitik är att det i grunden handlar om att säkra fiskeindustrin som är en mycket viktig basnäring - ungefär som skogen, vattnet och malmen är för Sverige. De säkrar sin produktion av råvaror och hävdar vikten av dessa för landets ekonomi. Tyvärr har vi en folkopinion som politikerna lyssnar till som hävdar något annat. Jag hävdar att man säkrar landets framgång genom landsbygdens välgång.

Jag menar att vi måste arbeta för en sund balans mellan storstad och landsbygd med sina småorter och de resurser som står till buds. Storstäderna har naturligtvis också en mängd attraktioner och specialiteter som kommer landsbygden till nytta.

(Musik)

Nu till något annat. Det har i dagarna pratats mycket om det allvarliga problemet kring antibiotikaresistens. Fler och fler människor på vårt klot dör i onödan på grund av detta problem. I stora delar av världen skrivs antibiotika ut vid minsta triviala krämpa, även mot förkylningar som antibiotika aldrig har hjälpt mot.

Resultatet blir att när en människa verkligen behöver antibiotika för att hantera en sjukdom, så fungerar inte antibiotikan med avsedd verkan. Det behöver för all del inte handla om en specifik sjukdom som skall behandlas. Låt säga att du genomgått en höftledsoperation och att du får en infektion i operationssåret under läkningsprocessen. Då vill du naturligtvis att antibiotikan skall ge avsedd verkan, slippa blodförgiftning och eventuellt dö.

En annan skurk i dramat är antibiotika inom tamdjurshållningen, ingen skugga över Sverige i detta fall. Vi använder i sammanhanget nästan ingen antibiotika alls. Och när vi gör det är djuret, av veterinär, konstaterat sjukt. Men i många länder som vi importerar kött ifrån tillämpas en annan politik. Värst är troligen USA, där ca 80 % av landets totala konsumtion av antibiotika sker i tamdjurs-hållningen. Där ges antibiotika i förebyggande syfte, för att djuret inte skall bli sjukt, och utan förskrivning av veterinär.

Salmonella som i svenska kycklingbestånd är oerhört ovanligt, är i USA så vanligt att man mer eller mindre gett upp slaget och i stället doppar de slaktade hönsfåglarna i klorbad för att hindra vidare smitta.

(Musik)

Alltså, vissa länder tillämpar en helt annorlunda filosofi kring sin djurhållning, inte bara i USA utan även vissa länder i Europa och naturligtvis Asien. Snart kommer EU att skriva under ett frihandelsavtal med USA, TTIP. Vilket troligen kommer att innebära att Europa och Sverige kommer att dränkas i kött med rester av antibiotika i. Hur tänkte man här angående att bekämpa antibiotikaresistens?

I svenska förhållanden är sådan hantering förbjuden i lag. Ändå är det fullt lagligt att importera livsmedel som skulle ge en svensk bonde böter, djurförbud eller till och med fängelse. Allt i den heliga frihandelns namn. Missförstå mig inte, jag är i grunden positivt inställd till frihandel. Men det förutsätter att den sker på lika villkor.

Det finns krafter i Sverige som vill lätta på våra strängare regler, i den heliga frihandelns namn. För att kunna konkurrera, som det så vackert heter. Skulle vi inte kunna vända på steken istället och se våra hårdare regler som en konkurrensfördel? Landet som exporterar antibiotikafritt kött. Speciellt nu då FN, WHO och andra organisationer slår på stora trumman kring problemet.

Våra svenska politiker har resignerat och lämnat över besluten till marknaden. Och marknaden, mina vänner, är vi konsumenter. Under rådande situation är det vi konsumenter som förväntas ta ett ansvar, inte våra politiker. Så jag ber er, tänk på det här när ni gör inköp av livsmedel nästa gång.

Nu lite om den Europeiska Unionen. Jag upprörs av att det finns många politiska partier i Sverige som i valtider ger intryck av att vara kritiska mot ökad överstatlighet och ökad EU-budget, samtidigt som deras ledamöter röstar för att ge EU-institutionerna mer beslutanderätt och större budget. Det är skrämmande att inte media avslöjar detta dubbelspel.

(Musik)

Hur mycket berörs våra svenska beslut av EU? I dagsläget regleras ca 60 % av riksdagens beslut från Bryssel.

Jag vill omförhandla vårt avtal med EU och sedan folkomrösta kring ett nytt förslag. EU måste tillbaka till sina grundstenar. Handel, fred och gemensam hantering av gränsöverskridande problem i Europa. EU skall inte lägga sig i sådant som de enskilda medlemsländerna bäst hanterar själva.

Jag tillhör dem som en gång i tiden röstade för ett EU-medlemskap. Behöver jag tillägga att jag har blivit oerhört besviken på hur det hela har utvecklats. Jag borde ha insett att byråkrati är självgenererande och lätt blir komplett inkonsekvent till sitt väsen.

I framtiden ska politisk makt inte kunna flyttas från Sverige till Bryssel utan folkomröstning. Vi väljer våra företrädare till riksdagen för att de ska fatta beslut å våra vägnar, inte för att de ska överlämna makten till EU:s byråkrater. Vi ska följa portalparagrafen i vår grundlag: "All offentlig makt i Sverige utgår från folket."

Därmed har jag pratat färdigt och hoppas att ni funderar lite över det jag har sagt. Jag önskar er alla, fastboende och sommargäster i Roslagen en riktigt skön sommar. Tack för att ni har lyssnat.

(Musik)